

5. szorgalmazza, hogy a megállapodásban részt vevő felek mindegyike tegyen eleget kötelezettségvállalásainak, és konstruktívan, teljes erejével vegyen részt a megállapodás megvalósításában, továbbá tanúsítson nagyobb önmérsékletet és visszafogottságot a tárgyalásokon; hangsúlyozza, hogy minden fél egyenlő, és tartózkodniuk kellene mindenfajta egyoldalú fellépéstől az új kormány megalakításával összefüggésben;
6. határozottan kéri a nemzetközi közösséget, hogy gondoskodjon jelentős mennyiségű humanitárius segély gyors biztosításáról Zimbabwe lakosságának;
7. megjegyzi, hogy a politikai válság romboló hatást gyakorol Zimbabwe népére; megállapítja, hogy az EU most szabadított fel 10 millió EUR segélyt, és felhívja a zimbabwei hatóságokat, hogy oldják fel a humanitárius segélyszervezetekkel szemben alkalmazott valamennyi korlátozást, és biztosítsák, hogy a humanitárius segély nyújtására az emberiség, a semlegesség, a pártatlanság és a függetlenség elvei szerint legyen lehetőség;
8. mély aggodalmát fejezi ki a régióban élő zimbabwei menekültek helyzete miatt, és elítéli a zimbabwei menekültek elleni erőszakos cselekményeket a környező országokban; felhívja az Európai Bizottságot, hogy támogassa a környező országokat a menekülteknek pénzügyi és tárgyi segítséget nyújtó segélyprogramokkal;
9. határozottan kéri az összes érdekelt felet és a nemzetközi közösséget, hogy készüljenek fel a gyors segítségnyújtásra Zimbabwe konfliktus utáni újjáépítéséhez;
10. mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tekintélyes politikusok humanitárius küldöttségétől – a Kofi Annan korábbi ENSZ-főtitkárból, Jimmy Carter volt amerikai elnökből, valamint a nők és gyermekek jogainak szószólójából, Graça Machel aktivistából álló küldöttségtől – a Mugabe-rezsim megtagadta a belépéshez szükséges vízumot, mivel befolyásukat arra kívánták felhasználni, hogy fokozzák az országba beáramló azonnali, valamint hosszú távú segítségnyújtást, hogy véget vessenek a zimbabwei nép szörnyű szenvedéseinek; határozottan támogatja a tekintélyes politikusok további erőfeszítéseit a zimbabwei humanitárius válság enyhítésére;
11. felhívja a leendő nemzeti egységkormányt, hogy hozzon létre egy semleges, független béke- és megbékélési bizottságot a nemzeti megbékélési folyamat támogatása érdekében, amely bizottság felülvizsgálja a belügyi konfliktusokban elkövetett emberiség elleni bűncselekményeket, kínzást, nemi erőszakot és más bűncselekményeket;
12. úgy véli, hogy elengedhetetlen fontosságú, hogy az újonnan megválasztott parlament finanszírozásban és támogatásban részesüljön pozíciójának megerősítéséhez;
13. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS–EU Tanácsának, az Európai Bizottságnak, a Pánafrikai Parlamentnek, Zimbabwe kormányának és parlamentjének, az Afrikai Uniónak, a SADC-nak, valamint az ENSZ főtitkáranak.

Port Moresby-i nyilatkozat

a globális élelmiszer- és pénzügyi válságról

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2008. november 25–28-án Port Moresbyben (Pápua Új-Guinea) tartott ülésén:

Élelmiszerár-válság

1. felhívja az EU intézményeit, hogy gyorsan fogadják el és hajtsák végre a nemrég létrejött megállapodás szerinti 1 milliárd eurós élelmiszersegélyről szóló javaslatot – anélkül hogy a kétoldalú támogatási költségvetésekből ennek megfelelően lefaragnának –, annak érdekében, hogy jelentős további támogatással reagáljanak a fejlődő országok sürgető szükségleteire;

2. felhívja az AKCS és az EU kormányait, hogy reagáljanak a legkiszolgáltatottabbak – különösen a nők és a gyermekek – sürgős szükségleteire, azáltal, hogy erősítik az élelmezési beavatkozásokat és a biztonsági hálót, valamint kibővítik a szociális védelmi rendszereket;
3. hangsúlyozza, hogy a magas kereslet és a spekuláció nyomta fel az élelmiszerek és az üzemenyagok árait; megjegyzi, hogy az ingatag élelmiszerárak különösen a legkiszolgáltatottabb csoportokat érintik, például a gyermekeket, a nőket, a városi szegénységet, a vidéki nincsteleneket, az állattenyésztőket, a kisgazdákat, valamint számtalan más csoportot, akiket sokkhatások értek vagy konfliktusok sújtottak, vagy ilyenek után próbálnak regenerálódni, mint például a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek és a menekültek; megjegyzi, hogy bár a világ élelmiszerárai a közelmúltban visszaestek, a gabonafélék, a rizs és az olajos magvak árai az előrejelzések szerint 10–35 %-kal magasabbak lesznek a következő tíz évben, mint az elmúlt évtizedben voltak; megjegyzi, hogy a magasba szökő üzemenyagárak különösen rosszul érintették a fejlődő világ mezőgazdasági termelőit, mivel emiatt a műtrágyák költségei és a szállítási költségek is megemelkedtek, különösen a tengerparttal nem rendelkező országokban;
4. emlékeztet arra, hogy az 1. millenniumi fejlesztési cél felére csökkenteni az éhínségtől szenvedők számát, mégis közel egymilliárd ember éhezik nap mint nap, annak ellenére, hogy a világ az egész népesség élelmezéséhez elegendő élelmiszert állít elő;
5. hangsúlyozza, hogy a fejlődő országok – amelyek közül sokan nettó élelmiszer-importőrök – az ingatag élelmiszerárak legnagyobb áldozatai, és hogy az élelmiszertermelést ismét előre kell venni a nemzetközi politikai napirenden;
6. felhívja az AKCS és az EU kormányait, hogy együttesen gondoskodjanak arról, hogy elegendő segílyt és állami kiadást fordítanak az élelmiszerbiztonság elérésére, amint azt az AU állam- és kormányfői a 2004. júniusi maputói nyilatkozatban kijelentették;
7. felhívja az AKCS és az EU kormányait, hogy növeljék befektetéseiket annak érdekében, hogy évi 2 %-os növekedést érjenek el a mezőgazdaságban, újraképezzék a legfőbb élelmiszer-készleteiket – amelyek jelenleg minden korábbinál alacsonyabb szinten állnak –, és erősítsék meg a globális megfigyelő és információs rendszereket;
8. felhívja a tehetős nemzeteket, köztük az EU-tagállamokat, valamint a most hivatalba lépő amerikai kormányt, hogy csökkentsék a mezőgazdasági szubvenciókat és szüntessék meg a mezőgazdasági exporttámogatásokat, mivel erre a legtöbb gazdag ország még a dohai fejlesztési forduló kezdetén ígéretet tett, noha azóta globálisan nem sok előrehaladás történt;
9. felhívja az AKCS kormányait, hogy a mezőgazdasági és földhasználati politikáik kidolgozásába vonják be a mezőgazdasági termelőket és az állattenyésztőket, akik közül sokan nők;
10. felhívja az AKCS kormányait, hogy hatalmazzák fel a kis gazdaságok termelőit, különösen a nőket, azáltal, hogy számukra hozzáférést biztosítanak a földhöz, a hitelhez és a termelést növelő új technológiákhoz;
11. felhívja az Európai Bizottságot és az EU-tagállamokat, hogy javítsák a mezőgazdasági, kereskedelmi és fejlesztési politikáik közötti koherenciát;

A pénzügyi válság és a globális pénzügyi rendszer

12. felhívja a nemzetközi közösséget, hogy szabályozza a globális pénzügyi rendszert annak érdekében, hogy garantálja az átláthatóságot, és visszariasszon az etikátlan spekulációtól, valamint reformálja meg azzal a céllal, hogy nagyobb beleszólást biztosítson a fejlődő országok számára;
13. felhívja az EU-tagállamokat, hogy csökkentsék a globális gazdasági növekedés lassulásának a fejlődő országok növekedésére, kereskedelmére és a beáramló közvetlen külföldi befektetésekre gyakorolt határait, azáltal, hogy elősegítik kereskedelmi kapacitásuk további erősítését, infrastruktúrájuk javítását és az átutalások megkönnyítését;
14. felhívja továbbá az EU-tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben kötelezettségvállalásaikat a hivatalos fejlesztési segítségnyújtást illetően – azaz 2010-re a bruttó nemzeti jövedelem 0,56 %-a, 2015-re pedig a 0,7 %-a –, és a pénzügyi válságot ne arra használják, hogy ezáltal igazolják a segítők lefaragását, különösen amikor rendkívül rövid idő alatt több milliárd eurót mozgósítottak a globális pénzügyi válságra reagálva, miközben a nemzetközi közösségnek láthatólag sokkal nagyobb nehézségeket okoz, hogy friss forrásokat biztosítson az éhezés és a szegénység elleni küzdelemhez;

15. felhívja az EU és az AKCS államait, hogy lépjenek fel az adóparadicsomok, az adóelkerülés és a fejlődő országokból törvénytelen úton kimenekített tőke ellen, amelyek ezeknek az országoknak évente mintegy 800 milliárd euróba kerülnek, más szóval a segély formájában nekik juttatott összeg nyolcszorosába;
  16. felhívja az AKCS és az EU államfőit, hogy az ENSZ 2008. november 29. és december 2. között Dohában tartandó, „Finanszírozás a fejlődés érdekében” témájú csúcstalálkozóját használják fel arra, hogy valódi előrehaladásról gondoskodjanak a kiegyensúlyozottabb globális fejlődés finanszírozásával kapcsolatos új megközelítések meghatározásában;
  17. felhívja a G20 tagjait, hogy tartsák tiszteletben a 2008. november 15-i washingtoni csúcstalálkozón tett kötelezettségvállalásaikat;
  18. felhívja valamennyi érdekelt felet, hogy közösen dolgozzanak a dohai fejlesztési forduló sikeres, fenntartható és mihamarabbi lezárásának biztosításán.
-